

Beste mensen,

De Heilige Geest wordt wel de Trooster genoemd. Troosten is iemand bijstaan in verdriet en bij gemis. Als iemand een verlies of een tegenslag heeft geleden, en je moet het in je eentje verwerken.

Verdriet kan isoleren, je lijdt in stilte, je houdt anderen op een afstand. Wat of wie je verloren hebt krijg je niet zomaar terug, maar als iemand je troost, kan het verlichting geven. Met meeleven gaat het verdriet niet weg, toch zegt men: gedeelde smart is halve smart. Als iemand sterft, wordt er gecondoleerd: men toont medeleven in de rouw. Soms wordt troost dankbaar aanvaard, soms wil iemand niet getroost worden. Jacob weigerde zich te laten troosten toen hij had gehoord dat zijn zoon Jozef iets overkomen was. De vrienden van Job wilden hem bijstaan, maar ze konden de goede woorden niet vinden. Hij noemt ze jammerlijke vertroosters.

Men zegt wel: de tijd heelt alle wonden, maar ze kunnen littekens en bitterheid achterlaten.

Door te troosten wordt geprobeerd iemand weer bij de samenleving te betrekken, weer moed en hoop te geven om verder te gaan. Naomi was hard geslagen door de rampen die haar overkomen waren, ze zei: noem me voortaan maar Mara, de Bittere. Haar leven leek ook voorbij en ze wilde zelfs wegsturen wie haar nog aandacht konden geven, ze voelde zich bitter, verloren en alleen. Ze kreeg Ruth op haar pad, als troost en toeverlaat, de verbitterde vrouw kreeg weer perspectief omdat een ander zich om haar bekommerde met raad en daad. Het verlies werd niet ongedaan gemaakt maar er kwam een kijk op nieuwe mogelijkheden.

In de Bergrede staat: zalig zij die treuren, zij zullen vertroost worden (Mattheus 5:4). De hopelozen zijn niet afgeschreven. Goed als wij ons om elkaar bekommeren, en anderen ons niet met onze sores alleen laten. Dat de Trooster ons mag inspireren.

Een goede Sabbat gewenst,

Roel Dijk